

Írta:

A mohácsi busókat szinte minden pécsi ismerhette eddig is. De csütörtökön délután kiderült, számos más európai országban is léteznek hasonló hagyományok, fából faragott álarcot viselők, télűzők, kolomposok.

Nagy zajt keltve gyülekeztek a sötétedés beállta előtt néhány perccel azok a férfiak, akik hasonló „szakma” elhivatott képviselői. Természetesen a baranyai Mohács jeles képviselői jártak az élen, de a bulgáriai Pernik Bela Voda, valamint a horvátországi Viskovo és Turcisce riogatói sem maradtak le mögöttük.

Még hasonlóság is volt közöttük. Az mellett, hogy cseppet sem voltak vonzóak, azért a gyermekek kívül talán mindenki tudta, félni nem kell tőlük. Mert csak egy folklórfesztivál, konferencia leglátványosabb, lehangosabb rémei vonultak fel a baranyai megyeszékhely utcáin.

A „Népek, maszkok, Európa” programsorozat az elmúlt Európa Kulturális Fővárosa évének folytatásaként jöhetett létre. Nem csak egy látványos vonulásról volt szó, de tudományos előadások szintén elhangzottak egész nap, több helyszínen is.

Az egyik kulturális történész munkatárs feltette a kérdést. Az álarc eltakar, vagy felfed? Önmaga megadta rá a sajátos válasz, miszerint megmutatja az igazságtalanságokat, az elnyomást, számos más dolgot. Aki korábban, a hagyományok miatt ilyet húzott, annak akár jó oka is lehetett arra, ne mutassa meg saját vonásait, de mégis üzenjen valakiknek, valamit.

Azért a kolomposok igyekeztek kitenni magukért, fiatal lányokat, egyetemistának látszókat próbáltak megrémiszteni kereplőjükkel, bundájukkal, vicsorgó fogaikkal, miközben a Bajcsy-Zsilinszky Endre utcán vonultak el, a belváros felé. A hölgyek pedig jól reagáltak, sikongattak, félig félelmükben, félig meg afféle kötelességből.

Vagyis a rendezvény elérte célját, sikerült felvenni a kapcsolatot a rokonlelkűeknek, egymással, illetve most már a pécsiekkel is. Ha már a mohácsi téltemetőket felvették a szellemi világörökség képviselői közé, hát a megyeszékhely sem maradhatott ki a vigasságból.